

FERIA SEXTA 438
quatuor temporū. Lucae XVIII.

In illo tempore dicebat Iesus parabolā hanc ad discipulos suos. **Et reliqua.**

Dicit & Apostolus, *1. Thes. 5.*
Semp gaudete, sine intermissione orate. Quis aut̄ potest ita semper orare, & sine defectu uel intermissione precibus insistere, ut nec alimentum sumēdi, aut dormiēdi tēpus habeat? Aut ergo dicendum est, eū semper orare, & non deficere, qui canonicis horis quori

die iuxta ritum ecclesiasticæ traditionis, psalmodijs precibusq; cōsuetis dominum laudare & rogare nō desistit, & hoc est quod Psalmista dicit: **Benedicam dominum in om̄i tempore, semper laus eius in ore meo.** Aut certe, omnia quæ iustus secundum deum gerit, ad orationem esse repuranda. **Quia em̄ iustus sine intermissiōe quæ iusta sunt agit, per hoc sine intermissiōe iustus orabit, nec unquā ab oratione cessabit, nisi iustus esse desistat.** **Juder quidam erat in quadā ciuitate qui deū non timebat, & hoīem nō reuerbatur.** Vidua aut̄ quadā erat in ciuitate illa, & ueniebat ad eum, dicēs: **Vindica me de aduersario meo.** Et nolebat p̄ multū t̄ps. Post hæc aut̄ dixit intra se: **Esti deū nō timeo, nec hoīem reuereor, tñ q̄ molesta ē hæc uidua mihi, uindicabo illā, ne in nouissimo**

Matth. 6

ueniens, suggillet me.] Parabolis dominus aut secundū similitudinem aliquam ponit, sicut de hoīe, qui habebat duos filios, maiorem in agro sibi propinquantem, minorem autem in longinquo luxuriantem: aut ex ipsa dissimilitudine aliquid probat, ueluti est illud: Quod si fœnū agri, qđ hodie est & cras in cibarium mittitur, deus sic uestit, quanto magis uos minimæ fidei? Itaq; illud superius genus, his uerbis adiungi potest, Sicut illud, ita & illud. Hoc autē posterius his uerbis, Si illud, quāto magis illud? Aut si illud, quanto minus illud? Sed alicubi obscure, alicubi aperte ista ponuntur. Hic ergo iniquus iudex non ex similitudine, sed ex dissimilitudine adhibitus est. Non em̄ ullo modo ille iniustus iudex personam dei allegorice tenet, sed tamē quantum deus, qui bonus & iustus est, curet deprecantes se, hinc cognosci dñs uoluit, quod nec iniustus homo eos, qui illū assiduis precibus tundunt, uel propter tedium deuitandum potest cōtemnere. Nam hoc est quod ait, [Ne ueniens suggillet me.] Ipsa uero uidua potest habere similitudinem ecclesiæ, quæ desolata uidetur, donec ueniat dñs, qui tamen in secreto etiam curā eius gerit. Ait autē dñs: Audite quid iudex iniquus dicit. Deus autem nō faciet ut iudicet electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte, & patientiam habebit in illis? Dico uobis quia cito faciet uindictā illorū.] Si quē mouet, cur electi dei se uindictari deprecantur, quod etiā in Apocalypsi Iohannes de martyribus dicit, cū apertissime moneamur, ut p̄ inimicis & persecutoribus oremus, intelligendū est eam uindictā esse iustorū, ut om̄es mali pereāt. Pereant autē duobus modis, aut cōuersione ad iustitiam;

aut amissa p suppliciu potestate, qua nunc aduersus bonos, quandiu hoc ipsum bonis expedit, uel tēporaliter aliquid ualent. Quod in finē iusti cōuenire desiderant, quis pro inimicis suis orent, rament nō absurde uindictam desiderare dicunt. Veruntamen filius hoīs ueniens, putas inueniet fidem in terra? Quamuis omnipotens cōditor semp electos suos ad se clamātes sit uindicare paratus, in die tñ iudicij (qd trementi est corde retinendū) cum idē conditor in forma filij hoīs apparebit, tanta erit raritas electorū, ut non tā ob clamorē fidelīū iniuste damnatorum totius iā mundi sit acceleranda ruina. Quod autē dñs quasi dubitatiue dicit, Putas inueniet fidem in terra, nō dubitat, sed arguit, Verbo quippe dubitationis increpatur infidelitas, nō opinatur diuinitas. Nam & nos aliqñ de rebus, quas certas habemus, increpative uerbū dubitationis ponimus, cū corde nō dubitemus: uelut si indigneris seruo tuo, ut dicas: Cōtemnis me: cōsidera, forsitan dñs tuus sum. Et Apostolus ad quosdā contēptores suos: Puto autē, inquit, quod & ego spm̄ dei habeam. Qui dicit puto, dubitare uidetur, sed ille increpabat, non dubitabat. Ita ergo & dñs scit quidem omnia, per quem facta sunt omnia, & rament dubitādo increpat infidelīū corda.

SABBATO QVATVOR
tuor temporum. Lucæ XIII.

In illo tempore dicebat Iesus turbis similitudinem hanc: Arborem ficī habebat quidam plātātam in uinea sua. Et rel.